

La Mare de Déu de la Mercè surt en processó per la Mariola

La parròquia de la Mercè, dels pares Mercedaris de Lleida, ha celebrat recentment, en vigílies de la seva festa, la ja tradicional processó pels carrers del seu barri, en honor a la seva patrona, la Mare de Déu de la Mercè. La processó ha anat encapçalada pel grup de Tambors i Bombos que han obert pas a la imatge de la patrona, portada pels membres de la Confraria de la Mercè. La processó, presidida pel rector de la parròquia, el P. Joaquim Millán, i acompanyada per nombrosos fidels i devots de la Mare de

Déu de la Mercè, ha transcorregut pels carrers del barri entre el respecte i el silenci de molts veïns. El mateix dia de la festa, dia 24, el Sr. Bisbe ha presidit l'Eucaristia al Centre Penitenciari de Ponent i a la parròquia. Abans de la cerimònia religiosa hi ha hagut una representació teatral sobre la vida de sant Pere Nolasc.

Festa de la Verge Blanca

La Festa de la Verge Blanca s'ha celebrat, un any més, a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana amb la celebració d'una Eucaristia, presidida per Mn. Ramon Prat, vicari general del Bisbat, i Mn. Gerard Soler, capellà de l'Oratori.

Mn. Ramon Prat ha expressat unes paraules de lloança a la nostra Verge Blanca de l'Acadèmia, una de les milers d'advocacions de Maria que personifica el coneixement, la cultura i la saviesa (seu de la saviesa). «A més de la humanitat de Maria com a dona i mare, profunda, senzilla i discreta, l'Evangeli expressa la seva condició de dona creient

i contemplativa en l'acció». També, tot ressaltant la presència de Maria en el naixement de l'Església, ha assenyalat el fet que l'Acadèmia Mariana hagi entomat la torxa de la fe de Maria, deixant entrar la saviesa al nostre cor amb senzillesa, llibertat i amor a l'Església. Tot recordant que la fe és una de les prioritats diocesanes d'enguany, el vicari general ens ha convidat a «alimentar l'alegria de la fe, manifestada en l'esperança i realitzada en la caritat, i, ben units a Maria, seguint el seu exemple, fiar-nos de Déu.»

Mn. Ramon Prat ha excusat l'absència del Sr. Bisbe per estar participant en una reunió de Bisbes de Catalunya, i s'ha congratulat de presidir l'Eucaristia en nom seu a l'Acadèmia Mariana.

AJUDANT A VIURE

Aprendre la lliçó

Tots sabem que la crisi que venim patint, ja massa anys, no ha estat ni és únicament econòmica, perquè també hi trobem qüestions de tipus ètic, antropològic i cultural que mereixen ser reflexionades a fons. Està més que demostrat que la nostra economia no sembla que s'hagi basat en els principis ètics del bé comú ni que hagi tingut molt present la destinació universal dels béns i la necessària solidaritat. La mateixa propietat privada, que és legítima en la nostra cultura, no té un caràcter absolut quan al nostre voltant hi ha tantes persones que no tenen possibilitat de viure dignament.

Estem cridats a créixer i a ser senyors de la història (Cfr. *Gènesi 1*) i, per això, és fonamental que en el centre dels esforços en favor del progrés i el desenvolupament hi hagi la persona, tota la persona i totes les persones. Es

tracta de construir una família humana sense exclosos i de crear condicions cada vegada millors per al ple desenvolupament de la nostra dignitat.

Benet XVI havia afirmat que la societat cada vegada més globalitzada ens ha fet més propers, però no més germans, i el papa Francesc no es cansa de recordar-nos que la cultura del «descartè» és injusta i inhumana, i ens demana reflexionar críticament sobre la caritat fraterna que és el moll de l'os del veritable desenvolupament. «No pot ser que no sigui notícia que mori de fred un ancià en situació de carrer i sí que ho sigui una caiguda de dos punts a la borsa. Això és exclusió. No es pot tolerar més que es llenci menjar quan hi ha gent que passa fam. Això és desigualtat. S'ha desenvolupat una globalització de la indiferència. La cultura del benestar ens anestesia» (Cfr. *Evangelii Gaudium* 53-54). Ens hauria de fer pensar molt i mirar de canviar algunes maneres de viure.

Justament el dia en què l'Església celebra la Festa de Sant Josep Obrer (1 de maig) el Papa va publicar aquest tuït: «Demano als qui tenen responsabilitat política que no oblidin dues coses: la dignitat humana i el bé comú». I emprava paraules dures contra l'actual model de desenvolupament que deixa tantes persones sense feina: «És la conseqüència d'un sistema econòmic que ha posat en el centre un ídol, el diner! És important la solidaritat, però aquest sistema no la vol, prefereix excloure-la. No deixeu mai d'esperar en un futur millor. Lluiteu per això, lluiteu. No us deixeu atrapar pel pessimisme, si us plau! Si cadascú de nosaltres fa la seva part, si tots posem sempre en el centre a la persona humana amb la seva dignitat, si es consolida una actitud de solidaritat i de compartir entre germans, inspirada per l'Evangeli, es podrà sortir del pantà d'una era econòmica i laboral dura i difícil» (Discurs als treballadors de les fàbriques d'acer de Terni, març 2014).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

F. XAVIER PARÉS

Tradició litúrgica catalana

La reforma litúrgica del Concili Vaticà II a les diòcesis catalanes ha estat el títol de la lliçó inaugural del curs 2014-2015 de les facultats eclesiàstiques, a cura del Dr. F. Xavier Parés, professor emèrit de la FTC i de l'ISLB, rector de Sant Ot i degà del Capítol Catedral de la Seu d'Urgell.

Què va representar la Sacrosanctum Concilium per a Catalunya?

Les diòcesis catalanes la van rebre amb entusiasme perquè suposava una reforma de la litúrgia que va repercutir fortament en la vida eclesial posterior. Es van organitzar curssets, congressos litúrgics... per introduir-nos ràpidament a la nova dinàmica de més participació activa en les nostres celebracions. La llengua vernacle i els cants litúrgics van ser elements bàsics de participació.

Catalunya té una llarga tradició litúrgica...

L'Església catalana ha estat sempre pionera en el camp litúrgic. El Moviment litúrgic va entrar molt aviat a casa nostra per Montserrat, on es va celebrar el primer Congrés litúrgic l'any 1915 i encara se'n van celebrar dos més. Tenim moltes institucions litúrgiques i una llarga llista de grans liturgistes.

Quins són els reptes de la pastoral litúrgica per al s. XXI?

Hem de retornar a les fonts litúrgiques on trobem la centralitat del misteri pasqual de Crist i el misteri de l'Església. Queden pendents temes a reflexionar: ministeris, valor de l'assemblea litúrgica, sacrament de la penitència, unitat dels sacraments de la iniciació cristiana, assemblees dominicals en espera de prevere, tensions evangelització-sacraments, creativitat i fidelitat a la tradició i a la norma...

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Una fuente, no un museo

Cristo Resucitado está indisolublemente unido a su Iglesia, como se indica en la expresión agustiniana del Cristo total (cabeza y cuerpo). Por eso, un elemento importante del mensaje espiritual roncalliano hace referencia a la Iglesia; una Iglesia viva y joven, actual e implicada en el mundo: «La Iglesia no es un museo de arqueología. Es la antigua fuente de la aldea que da agua a las generaciones de hoy, como la dio a las del pasado.» Lo dijo el papa Juan XXIII, en la alocución al término de la solemne liturgia bizantino-eslava en la basílica vaticana, el 13 de noviembre de 1960.

Por eso es preciso que la Iglesia resplandezca en su esencia más genuina para comunicar la Buena Noticia al mundo de hoy. Este es el secreto de todo *aggiornamento*.

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

SER PADRES

«¡No os separéis!»

No perdamos nunca de vista que ningún niño está emocionalmente preparado para afrontar la separación de sus padres.

No intente encontrar remedios mágicos para que sus hijos no se encuentren mal ante la noticia de la separación, porque estos no existen. «¡Soy demasiado pequeño para que os separéis!», exclama llorando un niño de ocho años cuando los padres le comunican que se van a separar.

Ante la separación de los padres, el problema, a grandes rasgos, acostumbra a ser doble: por un lado los hijos sufrirán el impacto de perder a uno de sus progenitores, en lo que se refiere a presencia física y continuada en el hogar; por otro, el progenitor que se quede en casa (padre custodio) tardará cierto tiempo en aprender a ejercer el papel que asumía el otro miembro de la pareja, que ya no está en casa.

Habrà, pues, un proceso de rodaje para incorporar en una sola persona las funciones domésticas que antes se repartían entre dos. Y a este cónyuge solitario le costará llegar a ejercerlas de la misma forma en que lo hacía su pareja, siendo lo más previsible que nunca llegue a hacerlo igual.

Insisto. La regla de oro para prevenir traumas infantiles en la separación es que el niño tenga la seguridad de que sus padres, por encima de todas las desavenencias que tengan entre ellos, le seguirán queriendo.

Dr. Paulino Castells
(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

No encerrarse en internet

Atención, distensión, afabilidad, diferentes expresiones en los rostros de los que se concentran en un medio tecnológico portátil o fijo. «En particular, internet puede ofrecer mayores posibilidades de encuentro y de solidaridad entre todos; y esto es algo bueno, es un don de Dios.»

Los medios, especializados o no, son medios. «El deseo de conexión digital puede terminar por aislarnos de nuestro prójimo, de las personas que tenemos al lado.»

Las distracciones del camino no pueden distanciarnos de nuestro centro: el amor de Dios que se nos manifiesta, nuestra respuesta de amor; los caminos del encuentro, de la solidaridad y del servicio. «Mientras más te unes a Jesús y Él se vuelve el centro de tu vida, más Él te hace salir de ti mismo, te descentraliza y te abre a los otros.»

Al pasar por las calles normales o por las digitales no demos encerrarnos en nosotros mismos. Necesitamos amar y ser amados. Necesitamos ternura. La belleza, la bondad y la verdad de la comunicación. La preocupación por la humanidad. Escuchar a los otros, apreciar los valores inspirados desde el cristianismo; por ejemplo, la visión del hombre como persona, el matrimonio y la familia». (cf. Papa Francisco, 28/09/13, 01/06/14).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 27. ■ Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ef 4, 32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sant Florenci, màrtir; sant Gaudiós, bisbe.
  - 28. ■ Dimarts** [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, verge i màrtir.
  - 29. ■ Dimecres** [Ef 6,1-9 / Sl 144 / Lc 13,22-30]. Sant Narcís, bisbe i màrtir (s. iv), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, verge i màrtir; beat Miquel Rua, prevere salesià.
  - 30. ■ Dijous** [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, màrtirs; santa Eutròpia, màrtir; santa Zenòbia, màrtir.
  - 31. ■ Divendres** [Fl 1,1-11 / Sl 110 / Lc 14,1-6]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, màrtir; sant Volfgang, bisbe; santa Lucil·la, verge i màrtir.
-
- 1. □ † Dissabte** [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots sants.
  - 2. ■ † Diumenge vinent**, Commemoració de tots els fidels difunts (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Leccionari «de difunts». Per exemple: Jb 19,1.23-27a / Sl 22 / Rm 14,7-9.10c-12 / Jn 14,1-6].

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills.

»Si presteu diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè sóc compassiu.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres, heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acàia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i Acàia; pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu, per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts, i que ens salvarà de la pena, en el judici que ha de venir.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i del Profetes vénen d'aquests dos.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 22,20-26)

Así dice el Señor: «No oprimirás ni vejarás al forastero, porque forasteros fuisteis vosotros en Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos, porque, si los explotas y ellos gritan a mí, yo los escucharé. Se encenderá mi ira y os haré morir a espada, dejando a vuestras mujeres viudas y a vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a uno de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero, cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, escudo mío, / mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador. / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu Ungido. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cuál fue nuestra actuación entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la palabra entre tanta lucha con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. Desde vuestra Iglesia, la palabra del Señor ha resonado no sólo en Macedonia y en Acaya, sino en todas partes. Vuestra fe en Dios había corrido de boca en boca, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos cuentan los detalles de la acogida que nos hicisteis: cómo, abandonando los ídolos, os volvisteis a Dios, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que os libra del castigo futuro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, formaron grupo, y uno de ellos, que era experto en la Ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la Ley?» Él le dijo: «“Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma, con todo tu ser.” Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: “Amarás a tu prójimo como a ti mismo.” Estos dos mandamientos sostienen la Ley entera y los Profetas.»

Jesús renta els peus als seus deixebles. Pintura d'Alfredo Moro, Museu Vaticà d'Art Modern

COMENTARI

El manament més important de la Llei

La pregunta sobre el manament més gran té, en Mateu, un aire de pregunta capciosa que no té en Marc (ni tampoc en Lluc). En Mateu la pregunta ve un cop més dels fariseus («es tornaren a reunir») que constaten que Jesús ha fet callar els saduceus. Estem en una competició a veure qui va més lluny a ensarronar Jesús. Potser per això, la pregunta no és pel «manament més important de tots» (Marc) sinó «pel manament més important de la Llei» (Mateu). La resposta de Jesús és clara encara que no tan solemne com en Marc, que addueix fins a dues vegades el text de Dt 6, 4-5 —«Xemà Ishrael»—, amb el manament (primer en boca de Jesús i després en boca del mestre de la Llei que li ha fet la pregunta, Mc 12, 29-33).

També Mateu allarga el sentit del manament més gran de la Llei a un segon manament semblant a aquell: «Estimar els altres com a un mateix.»

El final de la resposta de Jesús segons Mateu és el més sorprenent i nou: «Tota la Llei i els profetes depenen (vénen) d'aquests dos». La Llei i els profetes significa aquí que la voluntat de Déu (manaments) està consignada en l'Escriptura. En el fons vol dir el que Mateu ha qualificat com «la justícia del regne» (Mt 6,33; cf. 1,15). Ara bé, què vol dir que tota la Llei i els profetes vénen o depenen d'aquests dos? Pot voler dir que tots els manaments de la Llei estan inclosos en aquests dos. O també, que tots els manaments de la Llei es poden resumir en aquests dos. Això és nou. Però ho és de dues maneres: primer perquè al costat i en el mateix nivell del mana-

ment d'estimar Déu per damunt de tot hi ha el manament d'estimar els altres. En segon lloc, però, estimar Déu i estimar els altres és complir tota la Llei. Mateu ja ho deixa entreveure en el sermó de la muntanya quan diu: «Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; això és la Llei i els profetes» (Mt 7,12). És el mateix que diu Pau: «El qui estima el seu proïsme ha complert plenament la Llei» (Rm 13,8). I en un altre lloc: «Tota la Llei troba la seva plena realització en aquest únic precepte: estimaràs el proïsme com a tu mateix» (Ga 5,14).

El Nou Testament aprofundeix i enllaça més íntimament la resposta de Jesús quan diu: «El qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu que no veu» (1Jn 4,20).

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Acció Catòlica

Qui som?

Els moviments d'Acció Catòlica estan constituïts per aquells militants que, motivats per l'evangelització del món, es proposen viure'l, testimoniar-lo i anunciar-lo, associant-se.

Què fem?

Viure com a deixebles de Jesús i en procés permanent de formació i conversió personal, els valors de l'Evangelí per aprofundir en la fe de l'Església a partir de la vida i la Paraula, la celebració dels Sacraments, la pràctica de la pregària personal i comunitària i el creixement constant de la comunitat eclesial.

Testimoniar la fe de Jesucrist Ressuscitat, treballant amb solidaritat amb tots els homes de bona voluntat a favor d'un home nou i una societat nova.

Anunciar el missatge evangèlic al món, convidant tothom a adherir-se a Jesucrist, a incorporar-se a la comunitat dels qui creuen en Ell i a treballar pel seu Regne.

Associar-se d'una manera estable.

Com ho fem?

Assumim com a pròpia la finalitat apostòlica de l'Església.

Som dirigits pels propis membres.

Treballem units per tal de manifestar millor el caràcter eclesial i per una major eficàcia apostòlica.

Actuem en comunitat orgànica amb el ministeri pastoral.

El papa Francesc nomena el beat lleidatà Francesc Castelló patró dels químics del Brasil

La Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments de Roma ha fet públic que el papa Francesc ha disposat el nomenat com a patró dels professionals químics del Brasil al jove màrtir lleidatà, el beat Francesc Castelló Aleu, beatificat pel papa Joan Pau II

el dia 11 de març de l'any 2001. La petició per a la proclamació d'aquest patrocini ha estat presentada personalment per l'arquebisbe d'Aparecida al papa Francesc, amb ocasió de la Jornada Mundial de la Joventut, celebrada a Rio de Janeiro, en el mes de juny de l'any 2013. S'ha fonamentat en el testimoni de fe del màrtir lleidatà i en el fet que Francesc Castelló fou químic de professió.

Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la Causa de Canonització del beat, ha explicat que el fet que els químics brasilers hagin volgut tenir al jove màrtir lleidatà com a patró, és una mostra de com és volgut i estimat fora de casa nostra i corrobora el fet que: «la fama de la seva santedat s'estén arreu del món». Alhora ha qualificat la notícia com a «molt positiva per la causa pro-canonització, alhora que contribueix a estendre la seva santedat».

Confirmacions a Sucs i homenatge al sagristà de tota la vida

La parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs ha viscut recentment una doble celebració: la confirmació de dotze joves i l'homenatge al sagristà Canuto Cabezuelo Aragoncillo, que ha estat servint a l'església i als preveres del poble durant els darrers 25 anys. Ambdós actes han comptat amb la presència del bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, i dels dos rectors, Mn. Josep Cucurull, que ha passat a emèrit però continua com a agregat a Sucs i Almacelles, i Mn. Joaquim Vicent Blas, que ha agafat el seu relleu. El Sr. Canuto Cabezuelo va rebre una placa de plata en agraïment als seus serveis.

75 aniversari del bisbe Joan

Els treballadors i voluntaris de la Cúria Diocesana van avançar-se dos dies al diumenge, 28 de setembre, per felicitar plegats i per sorpresa al bisbe Joan el seu 75 aniversari. En una curta trobada, perquè Mons. Piris havia d'assistir a la jornada de formació de preve-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 26 d'octubre:

—12.30 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Miquel de Bell-lloc.
—Jornades interdiocesanes de Catequistes a Andorra.

• Dilluns, 27 d'octubre:

—20 h, reunió de l'Àrea de Formació a l'IREL.

• Dimarts, 28 d'octubre:

—17 h, Presentació de la Campanya de Càritas.

• Dijous, 30 d'octubre:

—19 h, Consell Pastoral Diocesà a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

• Dissabte, 1 de novembre. Tots Sants:

—11 h, Eucaristia a la capella del cementiri de Lleida presidida pel Sr. Bisbe.
—12 h, Eucaristia a la capella del cementiri.

• Diumenge, 2 de novembre. Fidels Difunts:

—12, Eucaristia a la Catedral presidida pel Sr. Bisbe.

res, però emotiva i càlida, els companys de la Cúria van aprofitar per lliurar al bisbe Joan un recull fotogràfic dels moments més importants del seu episcopat a Lleida, recollit en sis llibres, un per any, obra de Josep Manuel Prada.

El bisbe Joan va agrair emocionat el detall i, després de dirigir-los unes paraules, de resar un Pàrenostre per donar-ne gràcies i cançar unes cançons de joia, tothom va retornar a la seva feina.

AYUDANDO A VIVIR

Aprender la lección

Todos sabemos que la crisis que venimos sufriendo, ya demasiados años, no ha sido ni es únicamente económica, porque también encontramos cuestiones de tipo ético, antropológico y cultural que merecen ser reflexionadas a fondo. Está más que demostrado que nuestra economía no parece que se haya basado en los principios éticos del bien común ni que haya tenido muy presente el destino universal de los bienes y la necesaria solidaridad. La misma propiedad privada, que es legítima en nuestra cultura, no tiene un carácter absoluto cuando a nuestro alrededor hay tantas personas que no tienen posibilidad de vivir dignamente.

Estamos llamados a crecer y a ser señores de la historia (Cfr. Génesis 1) y, por ello, es fundamental que en el centro de los esfuerzos en favor del progreso y el desarrollo esté la persona, toda la persona y todas las personas. Se trata de construir una familia humana sin excluidos y de crear condiciones cada vez mejores para el pleno desarrollo de nuestra dignidad.

Benedicto XVI había afirmado que la sociedad cada vez más globalizada nos ha hecho más cercanos, pero no más hermanos, y el papa Francisco no se cansa de recordarnos que la cultura del «descarte» es injusta e inhumana, y nos pide reflexionar críticamente sobre la caridad fraterna que es el secreto del verdadero desarrollo.

«No puede ser que no sea noticia que muera de frío un anciano de los sin techo en la calle y sí lo sea una caída de dos puntos en la bolsa. Esto es exclusión. No se puede tolerar que se tire comida cuando hay gente que pasa hambre. Esto es desigualdad. Se ha desarrollado una globalización de la indiferencia. La cultura del bienestar nos anestesia» (Cfr. *Evangelium Gaudium* 53-54). Todo esto debería hacernos pensar mucho y llevarnos a cambiar algunas maneras de vivir.

Precisamente el día en que la Iglesia celebra la Fiesta de San José Obrero (1 de mayo) el Papa publicó este tuit: «Pido a quienes tienen responsabilidad políti-

ca que no olviden dos cosas: la dignidad humana y el bien común». Y empleaba palabras duras contra el actual modelo de desarrollo que deja tantas personas sin trabajo: «¡Es la consecuencia de un sistema económico que ha puesto en el centro un ídolo, el dinero! Es importante la solidaridad, pero este sistema no la quiere, prefiere excluirla. No dejéis nunca de esperar en un futuro mejor. Luchad por ello, luchad. No os dejéis atrapar por el pesimismo, por favor! Si cada uno de nosotros hace su parte, si todos ponemos siempre en el centro a la persona humana con su dignidad, si se consolida una actitud de solidaridad y de compartir entre hermanos, inspirada por el Evangelio, se podrá salir del pantano de una era económica y laboral dura y difícil» (Discurso a los trabajadores de las fábricas de acero de Terni, marzo 2014).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737